

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63232](#)

- 3 Fallit etiam quando ignorantia est iusta, & non trahit uel supina. secundum Roma. in consi. 127. in f. nu. 2 dices. Quid non excusat ignorantia actus quem quis publice excepit. facit. l. cum lex. ff. de edil. edict. ubi non prodest ignorantia dissoluta, & Aret. consi. 15. in fin. dicit, quod ille qui fundat ius suum in iuribus suis antiquis, puta instrumento uel testamentis, quae continue habet pene se & infra arbitrio. non est credendum, quod si possit allegare iustam ignorantiam, quae faciat ut tempus petendi restitutionem in integrum non sit decursum.
- 4 Fallit nisi petens hanc restitutionem ex capite ignorantiae intendat proseguiri crimen alterius. super cuius cognitione erat perscriptum ex forma statuti. secundum Ang. in l. fin. ff. si quis testa. lib. esse ius. fuerit. & Felin. in c. uigilanti. col. 3. nu. 4. uersi. limita. 4. quod not.
- 5 Fallit in eo qui ignorat contra se perscribi, & rem non possideria perscrivente, sed bene scire rem suam esse. in l. fin. C. de perscri. long. tempo. quia eo tunc datur integrum restitutio pro ut late Felin. in d. c. uigilanti. limit. 5. quod tu nota.
- 6 Fallit 6. quando esset statutum in ciuitate quod pertinet, uel haeres non possit molestari, uel turbari directe uel indirecte a quauis persona, quia tunc in integrum statutio petri nullo modo potest ut late Franc. Aret. consi. 105. col. 2. loquente de statuto Ferrariæ, ex quo stet debent ad unguem, & ad literam obseruari. Ita Bar. Cæsar. nu. 26. ff. de publica.
- 7 Fallit quando ille contra quem perscrivitur amitteret possessionem ciuilem naturali retenta, & sola possessione naturalis, uel detentio non inducit possessionem necessariam ad perscriptionem, de qua in regula sine possessione, de reg. iur. in 6. & ibi Anch. & Feli. in c. uigilanti. perscript. nu. 7. quod not.

REGULÆ XXX.

Index si assignat terminū parti ad exhibendum librum
et chirographum uel instrumentum seu testamentum, ut

par teneatur totū præsentare, uel partē de qua lis est
in tene q̄ partem & non totum. lex est in l. ex conuentio-
ne, ibi ut pars instrumenti. C. de transact. & ibi Bal. Ang.
Saly. & moder. & tex. & glos. in l. argentarius. §. edi. ibi sed
ea sola pars rationū quæ ad instruendum iudicem t̄ perti-
neat. ff. de edend. & ibi omnes doct. antiqui, & moder. &
Bar. in rubrica. ff. de oper. no. nunc. Ange. in l. si duobus. ff.
quemadmo. test. apèriant. Deci. late in c. epistolæ. de pro-
nu. 156. Ang. consi. 114. super facto. Bal. in l. fin. C. de
precib. imp. offerendi, ubi optime.

Limita. quando capitula instrumenti, seu testamentā
sunt separata & materiam separatam continent, secus ue-
ni sunt connexa, quia tunc totum edi debet, quia sequā
t̄ declarant, uel corrigunt præcedentia Bar. in l. qui si.
libus, in princ. ff. de leg. i. Bal. in l. inciuiile. ff. de legibus.
lib. in c. contingit de fide instru. Alber. in d. §. edi. Casto.
lib. fin. de præcib. imp. offerend.

R E G U L A XXXI.

1. Iudex si non uidet probationes rei, potest sententiam
latam ad fauorem actoris cassare. Guido Papa deci. 368.
Iol. not. in c. fraternitatis, in uersi. per errorem de frig. &
id. Corset. sing. sententia 6. Antonius de But. in c. ab
commu. ij. col. de rescrip. Deci. in c. ex epistolæ nu. 164.
Innoc. in c. plerique de immuni. ecclie. Bal. in auct. adhæc
tol. o. de usur. Abbas in c. inter cæteras de re iudicat.

Amplia, 1. hanc regulam locum habere in arbitro quā
incontinenti potest sententiam suam mutare. Ita spec. in
tit. de arbitrio. sequitur nu. 62. quod secus est in sen-
tentia ordinarii. Ratio quia lata sententia: ius est quæsi-
tum parti, & sic mutari nullo modo potest, ut l. iudex. ff.
de re iudic.

Amplia, 2. si incontinenti uisis probationibus rei li-
quido sibi constat de iniuitate sententiæ quo casu po-
test sententiam ad fauorem actoris tenuocare & cassare &

D 5   incon-